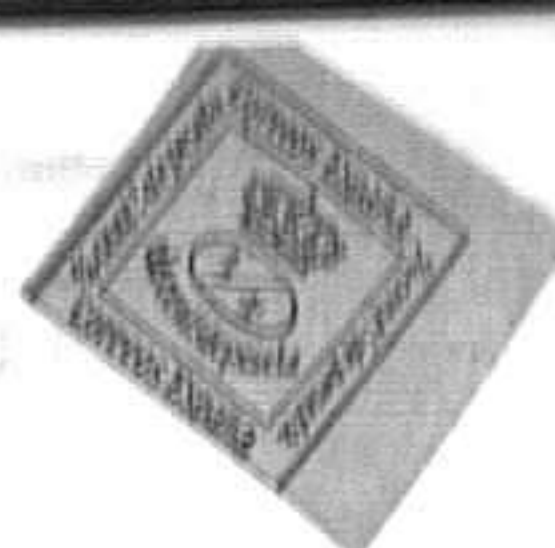

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XV

Reus, Diumenge 25 de Febrer de 1900

Núm. 3.501

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

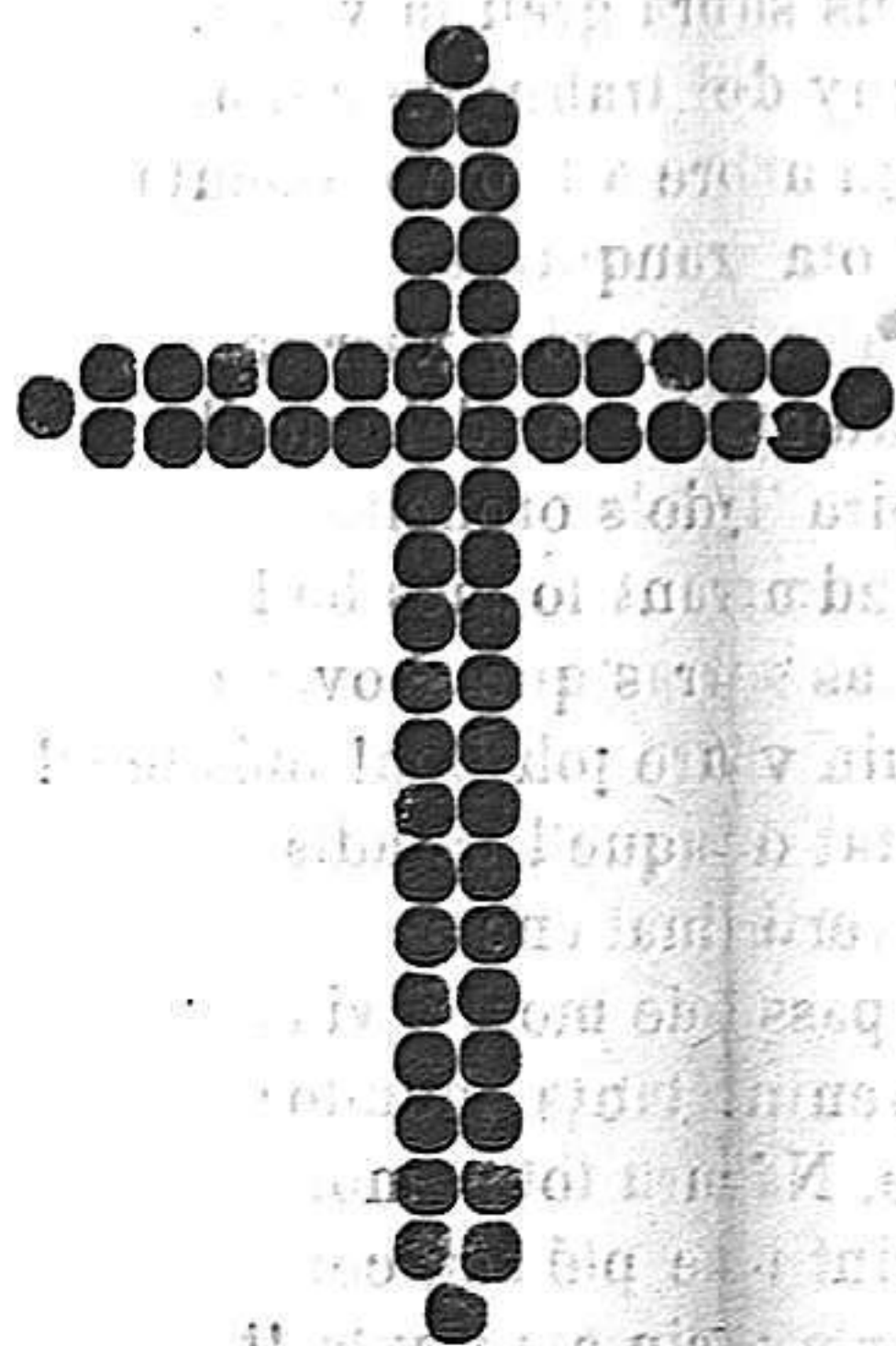
En la Administració d'aquest diari y en las principals
librerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografía Mallofré, carrer Junquera, 6.
No s' retornan los originals encara que no s' publicuin.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes	Ptas. 1
en provincias trimestre	3'00
Extranjer y Ultramar	7
Anúels, a preus convencionals.	

D. LLUÍS QUER CUGAT

¡ HA MORT !

Q. E. P. D.

L' Excm. Ajuntament d' aquesta ciutat y 'ls afligits es-
posa del finat D.ª Adelaida Boule, fills D.ª Isabel, Don Jo-
seph, D.ª Concepció y Don Lluís; germana D.ª Concepció,
germans polítichs D. Rafel Codina, D. Lluís Guardiola y don
Ramón Mayner; germanas políticas D.ª Magdalena Boule de
Codina, D.ª Paula Boule de Guardiola y D.ª Isabel Boule de
Mayner; oncles, cosins, nebots y demés parents y la rahó so-
cial Successors de Joseph Boule, Mayner y Pla Stat. en Cta., al participar á sos
amichs y coneguts tant dolorosa pèrdua, los hi suplican lo
tingan present en sas oracions y se serveixin assistir á la
casa mortuoria, carrer d' Aleixar 12, avuy diumenge á tres
quarts d' onze, pera acompanyar lo cadavre á la parro-
quial iglesia de Sant Pere y d' allí á la porta del Roser,
ahont se despedirá 'l dol.

Reus 25 Febrer de 1900.

Tots los que assisteixin al enterro y resaran un Pare nostre en sufragi del ànima del difunt guanyarán
80 dias d' indulgencias concedidas per lo Sr. Arquebisbe de Tarragona lo mateix que los que assisteixin
á cada una de las missas que se celebrarán para sos funerals lo dijous vinent,

Notas Impresionistas

Estem en lo mes de Maig, y sento l'flayre de renovació de vida que surt de las despulles de la mort que per arreu l'hivern ha escampet...

Al caure la tarde, he anat a un dels tres cementiris tancats, desde fa vint anys, que hi ha a Madrid. Me agrada meditar sobre'l nou esolat de vida, ellí ahont, al pareixer, la vida s'ha extingit per sempre.

Apunto impresions que podran servir per un quadro ó per un llibre, ó per res.

A las voras del camí que condueix al cementiri, hi ha algunas cases baixes y rónegas, devant de las quals jugan uns xicots desahorats y de carn terrosa, agitenats; semblan a aquells que posen los pintors impresionistas en los *adwards* del Marroch.

M'han xiulat el passar y m'han tirat alguna pedra. La paret que volta'l cementiri es de mahons, tots salinats per l'acció del temps. Una portalada, ab retxa de ferro rovellat, dona accés al edifici. Demunt d'ella s'hi veu, com empotrada a la paret, una closca de cap humá: no sé si es natural; sembla de guix.

Corena la portalada un campanaret. La campana es muda: no té batall y está voltada de trenyinas. En lo buyt que ocupa, hi saltironan alguns moixons fent: *piu-piu*, alegrement. No es muda la campana: he dit mal. Ans tocava a morts; ara canta, canta ab la veu dels aucells, l'himne del amor.

A un costat del cementiri, hi ha un camp herbós ahont pastoran tres ó quatre vacas. Al altre, hi ha una extensa parada de blat. No s'hi veu una ánima.

Guayto al enretzat: veig lo guardiá del cementiri. Es un vell que camina encorvat, per l'ample pati d'ingrés al edifici; rega unas torretas de flors, arregladas a la llargaria de la paret. Es sórt: li faig senyal de que vull entrar. Ja m'coneix, y m'va a obrir.

Al fer corre l'enretzat, que empenyem ell y jo, los enforrellats y las rodas grinyolan com una bestia.

En l'arrasser del pati orientat al mitj dia, encara hi ha muntets de fulles d'arbre secas, d'entre las quals s'aixecan herbas verdas y fins alguna rosella.

Lo de sempre. Las despulles de la mort servint de llit nupcial a la vida.

Me detinch a mirar las flors de las terretas, y mentres lo vell me conta que cada any ne traen menos quartos porque hi ha poca gent que visita'l cementiri, jo m'distrech en las mevas caborias. Me semblan tristes aquellas flors; me sembla que l'ambient de la mort es amargat; me sembla que la vida es un mal per ma d'un vell; las flors son l'imatge del amor, de la joventut, de la vida.

Me'n vaig a passejar per las galerias nitxos. Lo sol cau a la posta. Lo fum d'una ximenea d'un forn de calcs que hi ha proper al cementiri, s'escampa, ab negre polsim, per l'espai. Se sent l'esquella que porta al coil una de las vacas que fora pastoran, y l'soroll dels trens del ferrocarril que prop d'allí passen... y l'xiulet de las locomotoras.

Hi ha nitxos buyts ab las portas de fusta esberladas; n'hi ha que per entre la paret enrunada, s'vehen los ataúts; en un d'ells per un escaletje, hi entra un raig de sol...

En alguns encara hi ha coronas de flors artificials convertidas en massa de drap y filferro; en altre, dintre d'un tros de vidre trencat, hi veig un quadret ab una fotografia esgroguehida. Es lo retrato en vida de la persona allí enterrada; sembla'l retrato d'un mort.

En aquell cementiri hi jauhen per sempre molts homes notables, morts fa cinquanta ó més anys. A mi solzament m'estreuen los noms de LARRA y ESPRONCEDA. Al nitxo de Larra, l'suicida, encara hi ha'l ramell de flors que hi vaig posar l'altre dia. Lo vent s'emporta las fallas que venen cap a mi. Al nitxo de Espronceda no hi ha res: en la pedra de tanca no s'llegeix més inscripció que'l nom del gran poeta.

Surto a esbargirme al pati, ahont hi ha més ayre y més llum. Allí'l cementiri sembla que hagi estat profanat per las turbas en rebelió. Hi ha varias sepulturas obertas. En una llosana de marbre blanch en que s'llegeix lo nom d'una noya de setze anys, veig una negra professó de formigas...

Per entre las tombas y netejantse'l bech en lo cantell d'una creu de ferro rovellat, hi corre una merla aixalada, que es del guardiá del fossar.

Allá, al fons del pati, s'alsan alguns xiprers que's bambolejan y s'decantàn cap fora de la paret, com si volguessin sortir d'aquell lloch.

He anat a guaytar el pont que m'duchen l'*osario*. Semblava que m'atreya, y he fugit com d'una mala temptació.

Al encaminarme a la porta, los derrers raigs de sol reflectavan en un fanalet de nitxo: semblava que estés encés, y aquella claror estranya per mi simbolisava quelcom la flama del geni que s'estingeix.

En aquell contrast que feya'l remor de fora ab lo silenci de dintre, m'ha semblat determinar-se la idea del *ser* y del *no ser* y he comprés qu'es una mateixa cosa.

Y'la moixons seguien fent: *piu-piu*, volejant en torn de la campana muda, y torná a grinyolar la porta de ferro, al obrirla y tancar-la'l vell sórt, que regava las flors.

† HORTENSI GÜELL.

Endressa

De Berga cap Airá, hont el Cel més blau hi há del gran poble Catalá s'hi aixeca una masia que de tot hi trobareu: desde'l most al macabeu y ab fé us dich que, si hi aneu no us sabrá greu la visita. Lluny del trahut de ciutat, d'un arbre a l'ombra sentat ab tota tranquilat un alsa'l porró y xarrica y, atent al cant del aucell aspira'l dols oronell, tot admirant lo més bell de las serras que s'oviran. ¡Quin viure ¡oh Deu! més fells! voltat d'aquell paradís ab vertiginal encís un passa de mort a vida veyentne tanta abundor que, Natura tota amor obrintli de plé son cor regala a ciutats y vilas!... ¡Oh, vos Ramón Petxamé que son de ca'l *Castanyè* el que podeu té y desfé lo que'n vostra pensa niuha; vos com president (no rey) establíhu com a Lley al fer l'aplech del Remeu en la venerada Ermita la condició de que tots els assistents fassin vots pera donar nova vida a la terra qu'estimém, a la Patria que perdrém si junts avuy tots no fem un va-y-tot y, com guspira, desde'l Ebre al Cap de Creus, per platjas y per conreus confonentse varias veus no entoném triomfal himne en l'era allá hont teniu vostre inviolable niu, y esplendent el Sol somriu demunt d'aquella masia que a mitj camí d'Airá estotxa tot lo que hi ha en el cor d'un ciudadá qu'a LLIBERTAT reveindica.

SALVADOR BORRUT Y SOLER.

Recort

A la memòria de la meva mare

¡Que n'es de llarch aqueix camí de penas, y sempre emboirat, sempre enterbolit per lo presentiment de que sigui etern, interminable!

Com las anyoro en mitj de la confusió y tristesa que m'enrotlla aquellas horas de sol, dias espléndits que com jardins de flors boniques hi endormiscaba l'ánima.

May mes embellireu la meva vida, tot s'acabat... Ni'l brilleig d'una estrella per guiar-me, ni una aleanada d'ayre per refer-me, tot resta mort, tot ens parla d'un dol que arreu s'estén y m'aclapara...

No se que fer, ni ahont veig, lo meu cervell divaga cercant adelerat quelcom que puga consolarme y m'veig altre espay que llarga carretera atapahida d'ombre, que miradas de lluny, un cop passadas, son tan negres qu'm'estrenyen lo cor malmés per la ferida.

No vull pas deturám, que si reposo, per reparar al oós de la fatiga, l'ánima s'esperta sola altre vegada, y em parla d'allavors, de quant gosaba de quan sentia en mon front lo bes que tant anyero, de quan lo

viure era per mi cosa sagrada porque hi havia qui de aquesta vida s'en forjava ilusions que l'enjoyaban.

Tot s'ha desvenesout, y el recorderho m'en sento anyoradís y plé d'angoixa: ¡Jo prou ho aprofitayal mes cre que ja es lluny me sembla qu'era poch lo que hi gosaba... ara que ne veig res, y visch entre tenebres entench la boniquesa d'aquell esolat de llum...

No, no puch respirar, aqueixos recorts espreman la meva ánima y m'ustan poch a poch, sense trobar lo consol que be hi deu esser quan lo camí ne es acabat encara...

Caminém mes; lo recort es just que m'acompanyi, mes sempre ominant portentlo dintre, cuydentlo aprop del cor porque s'arrelí y esolatí en hermós fruyt quan sigui l'hora, que aqueste arribará si acós no'm deixa.

Ab llágrimas he regat trossos de terra ahont neixeren las flors que guarniran l'alter ahont haig de venerarlo. Recort d'amor sagrat jo't beneheixo, vull rebre lo teu petó per oferirlo al que trobi de bó en eixa caminada, tant plena de dolors y de tristesas. De gratitut será una bella mostra.

Será lo segell sent d'una ánima a un altre ánima, que ha sapigut gaudirse ab la tendresa que ella amorosamente hi prodigava.

A. SPAU VILAPLANA.

17 Febrer 1900.

"La venjansa"

(DE HULAUD)

Ab sa daga l'escuder mata, vil, a son senyor, volent ser comte com ell galant y batallador.

Enfonza en son pit la fulla del acer, d'odi glatint, y'l cadavre fret lo llenca al fons del caudalós Rhin.

Del difunt caballé'l trajo vesteix l'escuder rabiós; lo caball del comte munta tot ufá, tot orgullós.

Prén las bridas y's disposa a passá'l pont escapat... Pró'l caball en sech se para en mitj del pont, com clavat.

Al ventre l'espuela enfonza del caball, y aquest no's mou... Tot d'una brinca y'l tira daltabaix del pont.. (Y prou).

J. BARBANY.

CRÓNICA

Observacions Meteorológicas

del dia 24 de Febrer de 1900

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'observació	Barómetro aneroide	Grau d'humiditat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Obs. particular
9 m.	753	74		4'1	Ras	
3 t.	755	28				

Horas d'observació	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS	
	Máxima	Minim.	Ter. tip.	direcc.	classe	can.
9 m.	Sol. 29	8	13	S.	Gumul	0'4
3 t.	Sombra 26		17	S.		0'7

LLUIS QUER Y CUGAT

Apesarats pel greu que en lo més fons del pit nos ha causat la mort d'amic tant volgut, escrivim aquestes ratllas mal girbadas, ja que nostre cervell escorat no pot coordinar ideas, pera cumplir ab un deber sagrat de gratitut, deber contret no solzament per la amistat que ab ell nos unia, sino principalmente porque som fills de Reus.

La mort de D. Lluís Quer endela l'escolt de nostre poble, es una de las brancas més ufanosas arrebasada per la enmatzinadora aleanada de la mort. Per aixó sa mort ha sigut sentida y plorada per Reus enter, plor que a més del sentiment es produhit per l'egoisme, pero no per l'egoisme baix y rastre sino porque en ell veyam un fill entusiasta del seu poble, disposat sempre a tota mena de sacrificis pera enaltirlo, pera ferlo gran y digne, un reusench d'aquells que per dissorti tant escassejan.

Ha mort jove, relativament, contava sols 50 anys y justament en la época en que Reus més necessitava

d'ell ja que complint dignament lo càrrec de regidor, se desvetllava pera portar a la pràctica projectes que podien repercutir en veritables bens y sobre aquest punt qui deu plorar-lo sentit condol es lo «Centro de Lectura», societat de la que ell n'era President y per la que 's desvetllava sens parar com ho prova la idea de la construcció d'un teatre d'istiu, la qual estava ja a punt de portarse a la pràctica. La Providencia no ha volgut que poguessim assaborir lo obra del maleguanyat amic, deixantnos desconsolats y esma-perduts.

De sa mort se'n ressentirà també la literatura pàtria ja que ell n'era un ferm cultivador com ho prouvan sas obres teatrals y sas nombrosas composicions poètiques publicadas en diferents revistes catalanas y especialment en «El Eco del Centro de Lectura».

Descansi en pau tan digne reusenoh, mentres tot Reus lo plora y resa per ell y nosaltres com a fills d'aquest poble y com amichs seus que forem repetim a sa desconsolada família lo condol de nostre més sentit pèsam.

Una de las tonterias mes grossas que s'han dit al Congrés espanyol, y aixó que se'n hi diuen tentes, es la d'en Romero Robledo de que a Catalunya la majoria dels catalans no entenen lo català.

Aquí, gracies a Deu, no n'hi ha de tants de benaventurats. Aquí tothom entén y parla 'l català, molts entenen y parlan l'italià y 'l francès y a centeners n'hi ha que, a mes d'aquestes llengües, ne parlan un parell ó tres d'altres, perque parlém de la idea de que 'l saber no ocupa lloch y no 'ns creyém que la nostra llengua sia universal ni molt menos. La única que no 'ns hi matém per saber es la castellana, perque un cop han dit que s'hi va escriure 'l «Quijote» ja no 'ls queda res més per dir. Pobra infelissa! Y que 'n carragaría pocas de conducteras ab aquest bagatjel.

En cambi si volen saber res de nou en bona literatura, si no velen csminar a las palpentas en Agricultura, en Física, en Química, en Historia natural, en Astronomia, en Geologia, en estudis de las antigas civilisacions, en Art etc. excètera, quedém tan ben servits sabent lo castellà com sabent lo llenguatge de las kábilas del Marroch.

Aquí, tots parlém com la lley de Deu mana. Y 'ns hi enteném tant bé, que no hi ha por de que confonguém un gegant ab un nano, ni un presseguer ab una paperina.

Si no tinguessim de fer las c c, no vull dir que a ratos perduts y per si un dia en *Mincato* arribés a ser Ministre, no l'aprenguessim la llengua del *Quijote*, que, no ho dignin a ningú, pero no me la he pogut empassar may d'una tirada.

Las c c, son las que se 'ns entravessen, com a las ecas las nous que 'ls hi donan a Fransa perque s'engreixin en quinze dias.

Si no fossin las c c, qualsevol que 'm sentís parlar en castellà 'm pendria per un *callioletano*. Fins enraho ab las galtes infladas, com ho deya un amic meu que passava per una espasa a la Universitat.

No tothom te la sert d'haver estudiat llatí als seminaris hont hi recergoles unas *paces* y unas *oratio-nems* que en lloch de ditas per un vigetà ó per un de la Sen d'Urgell sembla que las diga en madrileny. Y 'ls romans que s'ho arreglessen com volguessin, que a Vich y la Sen no n'han de fer res de lo que feyan a Roma. Aquell *cocco* que trenca 'l cor l'haig de sentir cinch minuts de carrera.

Peró qué fem los catalanistas, que no li aixequém un monument a n'en Romero Robledo? Esperarém a que sia mort quan nos distregui de l'idea un altre toca timbals com ell?

Sembla impossible, essent tan fácil fer les pedestals. Un se'n va a un fuster y li encarrega una caixa de metro cúbich, com aquell que te de fer un embarc per América; a sobre s'hi posa una caixa de sucre, sobre la caixa de sucre una caixa de cajetillas; sobre la caixa de cajetillas un caixó de figas secas, y sobre 'l caixó de figas secas una caps de puros de la Habana. Mica més mica menos, aixó es un pedestal. En quant al escultor, com en Romero te una fesomia, feta a cops d'aixa, no es fácil que li esguerri.

No 'ns la deixém escapar la ocasió de ferli un monument, que podríam penedirnos.

Ahir a la tarde arribá a la vehina ciutat lo Capitá General de Catalunya, Sr. Delgado, lo qual demá dilluns, en le primer tren de Tarragona passará a aquesta ciutat ab lo propósit de revisar let tropes que guarnel-xen aquesta plassa.

Aquesta nit se celebrerán balls en les societats «El Circulo» y «El Olimpo». En aquesta a petició de alguns senyors socis que ho tenen concedit per la Junta de la mateixa.

A més en «La Palma» tindrà lloch un ball de disfressas humorístich.

Los estudiantinas que durant los dias de carnaval recorrerán los carrers y societats d'aquesta ciutat, serán una del «Eco Republicano», altra de «La Fletxa» y altra de lo «Círcul Artístich Catalá».

Ha sigut denunciat nostre benivolgut confrare *La Veu de Catalunya* per la publicació del article titulat *El viatge de la Reina*.

Sentim aquest nou percans y com que creyém que en dit article no hi havia res injuriós contra S. M. esperem que no passará aquesta denuncia d'esser una de tantas com pera aclapararnos nos fan cada dia nostres enemichs, que, mal los pesi, ho son també de las regions totes que hem de sofrir son desastrós govern.

Lo Sr. Bisbe de Lleyda retorná ahir cap a la capital de la seva diócesis, després d'haver passat alguns dias a Barcelona.

Lo recaudat en lo dia d'ahir en la Administració de Consums per diferents especies puja la cantitat de pessetas 1170'83.

Secció oficial

Alcaldía Constitucional de la ciutat de Reus

En virtud de lo disposat en la Real ordre del Ministeri de la Gobernació de fetxa 29 Desembre últim, lo diumenge 4 de Mars prèxim vinent a las nou del matí se procedirà pel Excm. Ajuntament d'aquesta ciutat, a la revisió de las exempcions ó excepcions que foren regonegudas als minyons dels reemplaços de 1897, 1898 y 1899 com compresos als articles 83 y 87 de la vigent Lley de Remplaços de 21 d'Octubre de 1896 tal com prevenen los articles 90 y 100 de la mateixa, a quin efecte l'Excm. Ajuntament se trobará constituhit en la Sala de la suprimida Audiencia, situada al ex-convent de Sant Francesch.

Lo que s'anuncia pera general coneixement.
Reus 24 Febrer 1900.—L'Alcalde, Pau Font de Rubinat.

Centro de Lectura

La Junta de Govern y Secció d'Instrucció pregan encarecudament als senyors socis, se dignin concorre avuy diumenge, a las deu, al local del «Centro» pera assistir al acte del enterro del inoblidable President de dita societat don Lluís Quer y Cugat.
Reus 25 de Febrer de 1900.—P. A. de la J. de G.—Lo Secretari de torn, P. Pellicer y Serra.

El Olimpo

Se participa als senyors socis que en la nit del pròxim diumenge tindrà lloch en los salons d'aquesta societat, un ball extraordinari de disfressas, que será amenisat per la aplaudida banda del «Centro de Lectura» y comensará a dos quarts d'onze en punt.
No haventhi temps pera repartir a domicili las invitacions pera senyora, se suplica als senyors socis se serveixin recullirlas en la conserjería.
Reus 23 Febrer 1900.—P. A. de la J. de G.—Lo Secretari, Antoni Ginestá.

Registre civil

del dia 23 de Febrer de 1900

Naixements

María Gispert Roig, de Joseph y Rosa.—Isabel Gargallo Estivill, de Francisco y Isabel.—María del Pilar Aragonés Jordá, de Joseph y Pilar.—Emilia Garrreta Huguet de Pau y Josepha.—María-Teresa Querol Eulalia, de Agustí y Emilia.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Josepha Garriga Grant, 74 anys, plassa de la Senoh, 27.—María-Teresa Borrás Vallés, 78 anys, Hospital Civil.

Secció religiosa

Sant d'avuy.—Sant Just.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesch

Avuy a les vuyt del matí tindrà lloch la Comunió general en Nostra Senyora dels Dolors y a dos quarts de cinch de la tarde la funció mensual ab exposició de S. D. M. Lo dilluns y dimars a dos quarts de sis de la tarde se celebrará exposició menor en desagraví dels descautos d'aquestos dias.

Santuari de Nostra Senyora de Misericordia

Demá dilluns a dos quarts d'onze hi haurá Missa ab orga, a expensas d'una persona devota.

Sans de demá.—Sant Nestor.

Secció comercial

J. Marsans Rof

Representant en Reus: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26. (Teléfono núm. 21)

Cotisació a Barcelona a las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	70'30	Aduanas	101'62
Exterior		Norts	55'10
Amortisable		Fransas	49'80
Cubas 1896	82'37	Orenses	16'85
Cubas 1890	68'87	Obs. 6 0/0 Fransa	95'
Filipinas	87'12	Id. 6 0/0	50'
Exterior París	68'80	Id. 3 0/0	

GIROS

París	31'70	Londres	33'18
-------	-------	---------	-------

Ordres de Bolsa pera Barcelona Madrid y París.—Compra y venda al comptat de tota classe de valors.—Descompte de cupons.—Compra de monedas d'or y bitllets de tots los paissos.—Giros sobre Barcelona y Madrid.

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisació a Barcelona a las 4 de la tarde del dia de ahir.

Interior	70'33	Cubas del 86	82'37
Orenses	16'85	Cubas del 90	68'95
San Juan		Aduanas	101'62
Norts	55'10	Ob. 5 0/0 Almensa	98'
Fransas	49'65	Id. 3 0/0 Fransa	50'
Filipinas	87'		

PARIS

Exterior	68'75	Madrid	
----------	-------	--------	--

GIROS

París	31'70	Londres	33'18
-------	-------	---------	-------

Anuncis particulars

RUPESTRIS LOT

Hi ha sis mil barbats superiors pera vendre junts ó en part.

OLIVA Plassa Baluart (a) Garrofas

CAFÉ CENTRAL

Per cessar en aquest negoci lo duenyó de dit establiment, lo vendrá mitjantsant tracte personal. Pera informes al mateix duenyó.

Interessant als viticultors

CARTILLA RÚSTICA

PERA US DEL CULTIVADOR

DE LA

VINYA AMERICANA

PUBLICADA

Per la Redacció de «El Labriego»

Vista la bona acullida que ha merescut la primera edició d'aquesta CARTILLA RÚSTICA impresa en idioma catalá, tota vegada que 's vegé agotada en un breu espay de temps, la Redacció de «El Labriego» cregué convenient procedir a sa reimpressió al castellá, degudament aumentada.

Dita CARTILLA la forma un volumen en 8.º major de 140 páginas y 's ven al preu de 6 rals l'exemplar en aquesta impremta.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

Farmacia Serra

12 ANYS

de continuadas curacions y d'una acceptació general, son los millors probas pera demostrar que 'l

XAROP SERRA

es lo millor remey pera combatre per crónica y rebelde que sia tota classe de...

TOS

La que paga més contribució de la provincia.

Com fluidificants espectorants y treure la TOS

los CAMELOS PECTORALS del
METJE SALAS

A 150 pessetas caixa

A Reus D. ANTON SERRA, arrabal Santa Anna, núm. 8.

Proximament sortirà "La Il·lustració Llevantina"

Revista dezenal d' arts, ciències, literatura y actualitats.

Compendrà 'l moment intel·lectual y polític del mon enter, y, en particular, de Catalunya, València, Mallorca y Rosselló.
Estarà a l' altura de las millors Il·lustracions estrangeres.

PASTILLAS FONT

Cloro-Boro-Sodicas a la Cocalna y al Mentol

Son lo millor remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudativas com ulcerosa y granulosa; tos faringea, ronquera, afonia y en general en les inflamacions de la gola, etc.

Dipòsit general. Farmacia de A. SERRA.--REUS.

De venta en totas las bonas farmacias y principals droguerias.

Ferrocarril economic de Reus a Salou

Survey de trens que regirà desde '12 d' Octubre de de 1899.

Sortides de Reus.—4'10, 9'00 matí, 2'32, 5'43 tarde.

Sortides de Salou.—4'56, 10'49 matí, tarde 5'10 y 7'25 nit.

Tranvia d vapor.—Sortides de la estació: 11'20 7'50 nit.—Sortides del Arrenal: 8'45 matí y 2'50 t.

Reus 26 de Septiembre 1899.

BIENVENIDO ESTEBAN LAHOZ

Doctor en Medicina y Cirugia

Especialista en enfermetats de cirugia, operacions y secretas.

Consulta de 11 a una y de 6 a 8.—Gratis els pobres, de 5 a 6.

Arrabal Robuster, 11 y 13, primer.

Societat general de transports maritims a vapor de Marsella

Serveys del mes de Mars de 1900

Línea directa pera 'l Rio de la Plata

Sortiran de Barcelona directament pera Montevideo y Buenos-Aires los magnífics y rápidos vapors francesos

lo dia 11 de Mars lo vapor «Aquitaine»
lo dia 21 de » lo » «Italie»

LÍNEA PERA 'L BRASIL Y RIO DE LA PLATA

Consignataris a Barcelona, RIPOL y C.ª, Plassa de Palacio.—Barcelona.

Survey dels trens de viatjers

De Mora a Reus

SORTIDA	ARRIBADA
4'49 m.	7'54 m.
5'45 m.	7'01 m.
8'44 m.	12'31 t.
11'02 t.	1'53 t.
5'23 t.	8'48 n.

De Reus a Mora

SORTIDA	ARRIBADA
7'01 m.	9'49 m.
1'26 t.	3'14 t.
3'28 t.	6'29 t.
7'03 n.	10'06 n.
9'23 n.	10'31 n.

De Reus a Barcelona

SORTIDA	ARRIBADA
4'43 m.	8'22 m. Línea Vilanova
4'43 m.	9'44 m. Vilafranca
7'09 m.	9'21 m.
1'01 t.	7'34 n.
1'59 t.	5'08 t.
6'35 t.	10'43 n.

De Barcelona a Reus

SORTIDA	ARRIBADA
5'25 m.	10'17 m. Línea Vilafranca
9'54 m.	1'04 t.
11'45 m.	6'35 t.
1'55 t.	5'34 t.
7'02 t.	9'45 n.

Reus 1 de Juliol de 1899.

- (1) Trashedort a Sant Vicens.
- (2) Idem a Roda y Sant Vicens.
- (3) Idem a Sant Vicens y Roda.

ALTAS

BAIXAS

para la contribució

Se 'n venen en la impremta d' aquest diari.

LLET PURA DE VACA

VACAS SUSSAS

Hort de Pau Abelló

Se ven al carrer primer del Roser núm. 4.

OBRA NOVA

Fills il·lustres de Reus

DE Francisco Gras y Elias

3 pessetas exemplar.—Se ven en aquesta impremta.

Publicacions regionalistas que 's raben en aquesta Redacció.

«La Renaixensa», diari de Catalunya, «La veu de Catalunya», diari de Catalunya, «La Nació Catalana», Quinzenali de Catalunya, «L'Art del Pagès», quinzenari, «L'Aurora», mensual de Catalunya, «Lo Teatro Regional», setmanari de Barcelona.—«La Veu de Montserrat», setmanari de Catalunya, de Vich.—«La Costa de Llevant», setmanari de Catalunya, de Blanes.—«L'Olot», setmanari de Catalunya, de Olot.—«Las Cuatre Barras», setmanari de Catalunya, de Vilafranca del Panadés.—«Lo Geronés», setmanari de Catalunya, de Girona.—«La Veu del Vallés», setmanari de Catalunya, de Granollers.—«El Vendrellinés», setmanari de Catalunya del Vendrell.—«La Revista Gallega», setmanari de la Coruña (Galicia).—«Euskalduna», «Euskeazale», setmanaris de Bilbao (Biscaya).—«El Eco del Guadalupe», setmanari de Alcañiz (Aragó).